

докато Лавришчев и Мушанов разговаряли.

След като гостите си отидоха Мушанов предложи на зет ми Дмитрий Моллов и на жените, дали не би могло да поканим Лавришчев на обед в нашата вила. Съгласиха се с охота да приготвят хубав обед, който се състоя след два-три дни. Лавришчев дойде заедно с Кирсанов и Дмитрий Яковлев. В местната кооперация бяха доставили пуйки. Д. Моллов пък разположиха с водке и френцуски вина, между тях и шампанско. Обедът бе приготвен от жена ми и г-жа Моллова. На обела участвувахе само тримете гости, Мушанов и двамата брета Моллови. След обед Мушанов и Лавришчев пак останахе на разговор. Яковлев и Кирсанов също излязохе. След като приключи разговорът тримета съветски гости си отпътувахе.

Тази вторе среща на Мушанов с Лавришчев в нашата вила се състоя на 12 или 13 януари 1944 година.

Скоро след това Лавришчев си замина. Остана да го замества Кирсанов.

Може би един месец след срещата с Мушанов, Кирсанов поиска да му уредим среща с митрополит Стефан. На обела по този случай участвувахе: митрополит Стефан, Кирсанов, Яковлев и аз с двамата брета Моллови. Нищо особено не приказвахме. Митрополит Стефан говореше на руски. След обела Кирсанов остана с митрополита нясаме.

Лично към мен Кирсанов питаеше голямо уважение. Понеже трябваше да напусна по-рано, тъй като заминавах за Драма, Стефан и Кирсанов дойдоха да ме изпратят до автомобила.

И впоследствие *Д. Яковлев* много често идваше у дома ни в София.

В отношенията си с руската легация Мушанов беше откровен, искрен и приятелски настроен. Беше повече русофил, отколкото англофил. Имаше симпатии и към Франция, понеже беше завършил там. Беше зле поставен при тогавашното правителство от герменофили.